

[Bølvig]

partis vegne protestere mod en sådan udlægning.

Hvad er det dog for en kold, egoistisk vind, som blæser ind over Danmark i disse måneder? Hvor er vores tidligere så klart markerede sociale indstilling? En indstilling, som gjorde, at folk med megen ret så frem til Danmark for at opbygge et socialt trykkeheds-system, og som betød enighed om, at man skulle hjælpe de svageste grupper.

Vi drøfter nu nedlæggelse af u-landsbi-standen. Den skal vi ikke yde, er der mange der mener. Og på de hjemlige marker skal vi altså nu yderligere forringe vilkårene for de svageste grupper.

Sandheden er, at vi allerede med det forslag, som regeringen har lagt frem, har strammet meget betydeligt. Jeg er overbevist om, at der er flere af de partier, som står mere eller mindre bag ved det af regeringen net-op fremsatte forslag, der egentlig er kede af, at det har været nødvendigt at stramme så hårdt, som det har været.

Nu kommer venstre altså med en stramning, som er helt, helt utrolig og uforståelig. Jeg erkender naturligvis, at det er nødvendigt, at vi åbent og fordomsfrit drøfter den stigende arbejdsløshed og de menneskelige og økonomiske ofre, den kræver. Det er dybt tragisk at se, hvor meget arbejdsløsheden stiger, og det er helt klart, at vi åbent og fordomsfrit må drøfte, hvad vi kan gøre for at forhindre denne stigning.

Der er ikke tvivl om, at vi må drøfte løn-tilbageholdenhed, medeje, som socialdemokratiets ordfører var inde på. Jeg tror heller ikke, vi kommer uden om at drøfte arbejdstidens længde, altså en arbejdsfordelingsordning.

Jeg vil også erkende, at der måske er et paradoksproblem, som det har været nævnt her i dag, men dette paradoksproblem er langt mindre, end det var tidligere. Man skal ikke forestille sig, at paradoksproblemet er så voldsomt, at det helt overskygger det reelle, nemlig en fortsat stigende ledighed.

Jeg mener blot, at venstres forslag er et ualmindelig dårligt grundlag for en sådan åben og fordomsfri debat om disse alvorlige problemer.

Ministeren har påpeget de forskellige nedskæringer, der er i venstres forslag, og jeg er helt enig med ministeren.

Jeg vil godt omtale de områder, hvor vi mener venstre peger på nogle problemer, vi gerne vil drøfte positivt. Det kan jeg også gøre langt hurtigere. Det er dér, hvor venstre peger på et jobtilbud – måske et tidligere fremsat jobtilbud – jobtilbud til de unge eller uddannelses tilbud til de unge. Derfor håber jeg også, at venstre vil hjælpe med til, at vi kan få forsøgsgarantiordningerne op at stå.

Vi vil også godt være med til at drøfte mindstebetalingen for unge, en slags introduktionsløn. Jeg tror, det er et problem, som er med til at kaste flere unge ud i arbejdsløshed, men hr. Brixtofte vil sikkert erkende, at der ligger mange problemer i det, og det er ikke så let at få gennemført, som man umiddelbart skulle forestille sig.

Vi vil også være med til at diskutere, om arbejdsgivernes og arbejdstagernes bidrag til arbejdsløhedskasserne skal sættes i vejret, men jeg må nok sige, at venstres oplæg er fuldstændig ensidigt. Det kan det radikale venstre naturligvis ikke være med til.

Vi fremmer intet ved ulighed, og ulighed er lige nøjagtig essensen i det forslag, der er fremsat af venstre.

Arne Melchior (CD):

Det ser ud til, at det begreb, der i dansk politik i de senere år har været markedsført som venstres unge løver, nu skal ændres til de unge ulve, for der er noget ulveagtigt over dette forslag.

Det hindrer ikke, at det peger på, det rører ved en række problemer, som det er rimeligt at tale om, men jeg vil godt kritisere titlen på forslaget og dermed også måden, det fremsættes på. Der er en kollega her i folketinget, der for lidt siden sagde til mig, at titlen formentlig er i strid med markedsføringsloven. I hvert fald er der ikke for mig at se den identitet mellem forslagets titel og dets indhold, som nok må tilstræbes, når man betegner sit forslag. Det bliver svært for historikere bare om et år at finde frem til det forslag i de forskellige registre, hvor man kan finde den slags ting.

Som arbejdsministeren allerede har været inde på, er det umuligt på 5 minutter – han havde endda 10 – at tage stilling og sige noget fornuftigt om de mange ting, som her er kogt sammen til én ret, som om det var et tryllemiddel, man her havde sat over ilden.